

Передплата

«РУСЛАН» вносять:

в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
 в пів року . . . 10 кор.
 на чверть року . . . 5 кор.
 за місяць . . . 1/70 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очі і душу ми вивеш: а не возьмеш мпlosti і віри не возьмеш,
 бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
 крім неділі і руских свят
 о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і
 експедиция «Руслана» під
 ч. 1. пл. Дембровского (Хору-
 щини). Експедиция місцева
 в Агенції Соколовского в
 пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає сляше
 на попереднє застереженє.—
 Реклямації неопечатаніє
 вільні від порта. — Оголо-
 шеня звичайні приймають
 ся по ціні 20 с. від стріч-
 ки, а в «Надісланім» 40 с.
 від стрічки. Подяки і при-
 ватні донесеня по 30 сот.
 від стрічки.

Розбишаки в Варшаві.

Мимо зглядного успокоєня в Росії, бандитизм в Варшаві гуляє дальше. Зріст свій він завдячує передовсім соціалістичним організаціям, а відтак самій суспільності, яка зразу кожний акт насилля підпирала бодай пасивним попиранєм і добровільним плаченєм накладаних гарачів «на партійні цілі» в пересвідченню, що викликаний заколот зашкодить російському правительству. Тимчасом первісні борці, звані «бойовцями» переродили ся скоро у звичайних розбишак, які свої напасти звернули головно на приватні підприємства і особи, а зиски з них обертали на свої приватні цілі і вибрики.

Оногди пр. 20 бандитів напало серед білого дня на інкасентів трамваєвого заряду, Чапського, Мігдальського і Краєвського, як їхали дорожкою в ул. Новолишки. Один з бандитів вирвав Чапському дві торби з 2.000 рублями, а після сего всі почали втікати. На розі улиці стійковий і два вояки пустили ся в погоню за бандитом з торбою і мимо кількакратних пострілів зі сторони інших бандитів, задержали его. Другого бандита застрілив надходячий відділ війська, третого закололи багнетами. За рештою військо дало кілька сальв. Цілу дільницю огорнув страх; дано разом коло 200 вистрілів. На разі зголосило ся на поготівле 7 перехожих.

По строгій ревізії в домах, арештовано коло 20 осіб. Всі бандити були підручними в віці 16 до 18 літ.

Ще зухвалішим, але вже на революційнім тлі, був перед кількома днями напад на агентів поліції, повертаючих дорожками з похорону матери зненавидженого помічника начальника слідчого відділу, Гріна. Коли агенти їхали ул. Житньою при Окоповій зблизило ся до першої дорожки, в якій сидів Грін з товаришами сімох людей в пелеринах. Агенти підозріваючи напад, витягнули бровнінги і з виціленими до них цівками переїхали попри таємничу групу, унеможливаючи їй в сей спосіб всякий напад. Дальші дорожки, що не бачили сего маневру, не причуваючи нічого, впали зовсім неприготовано в засідку. Напасники зовсім спокійно прилякнули на тротуарі і в сей спосіб стріляли з мавзерівських карабінків до переїзджуючих. Загалом ранено тяжко чотирох агентів, а вбито двох. На відголос карабінних стрілів надбігли вояки з найближшого постерунку і розпочала ся формальна стрілянина. Від куль впали, як звичайно, невинні жертви, а напасники, відстрілюючись безнастанно з карабінів, зникнули, кинувши поперід для постраху педарду.

Варшавські дневники доносять, що поліції удало ся вислідити і виловити дві ватаги найнебезпечніших бандитів. Се

стало ся в наслідок зізнань повішеного перед кількома днями бандита Маковського. Одна з сих організацій мала назву «Робітничої змови», друга була відломом соціал-демократичної «боюфки».

Основателем першої ватаги був якийсь Бронислав Івановський, прийнявши псевдонім «Авраам», а его шайка складала ся переважно з заводових злодіїв. Шайка працювала під проводом Володслава Майтчака, який уживав призвища «Наполєон». По довшій діяльності «Робітничої змови» злучила ся з іншою ватагою, зорганізованою з членів «боюфки» С. Д. і від того часу обі організації виконували разом напади і рабунки. Межи іншим виконали спільний напад на касу промисловців, контору будови домів кн. Браніцького, на касиєра будови третрого мосту, на контори Борковського, Гагатніцького і багато інших скленів, інституцій, осіб і т. д.

Серед стоваришених панувала строга карність, в імя якої доконувано самосудів над членами на само підозрінє хотьби найлекшої зради. Мимо сего удало ся викрити часть ватаги. Двох з її членів вже повішено, а кількадесять очікує на вирок полевого суду, не вчисляючи тих, що впали від куль при самих рабунках. Бандити, як ствердило слідство, уміли навіть заощадити собі дещо гроша і льокували свої капітали в кредитових інституціях. Деякі з них ма-

Гі де Мопасан.

КОНФУЗИЯ.

Я їхав до Турину через Корсику.

Всїв в Нікеї на корабель, що відпливав до Бастії, і коли вже ми були на морю, зауважив на покладі сидячу, молоду, хорошу, досить скромно вбрану жінку, що гляділа в далечинь. Я сказав до себе: «Ось маєш, се моя розривка в подорожи».

Присїв ся напротив неї, ставлячи собі усі ті питання, котрі ставить ся звичайно, коли увидить ся незнакому жінцину, що інтересує нас: її становище літа, характер. І аж потім доперва відгадуєсь з того те, що видить ся, й те, чого не видить ся. Вглубляє ся оком і гадкою в те, що криє ся під горсетом і під минувшиною. Мірять ся, коли сидить — довгість її бюсту, старає ся підтягнути її ніжку; тоді обсервуєш руку, котра зраджує її занятя і привички,

і рід уха, котре всказує лучше її походженє як метрика уродженя, що викликає нераз недовіре. Стараєш ся почути, як вона говорить, щоби пізнати течію її гадок і нахили серця з інтонації голосу. Бо звук і всі відтїни мови вказують досвідченному обсерваторови, усю таємничу звязь між гадкою а органом, котрий викликає мову.

І так підглядав я мою товаришку подорожи, шукаючи знаків, аналізуючи її руки, надіючись з її поведіння якогось відкриття.

Отворила малу торбинку і витягнула часопись. Я затер собі руки: «Скажи мені, що читаєш, а я скажу тобі, що гадаєш».

Зачала від вступної статі з задоволеною і цікавою міною. Впала мені в очі напись часописи: Echo de Paris. Богацько дало се мені до думаня. Читала кроніку Шоля. До чорта! Отже се була шолістка — шолістка? Всьміхала ся: любить жартувати. Отже не закурічена не найвна. Дуже добре. Шолістка — так, любить то французский дотеп,

сіль а навіть перець. Добрий знак. І погадав я: спробуємо так само.

Усїв коло неї і зачав з неменшим занятєм читати том поезий, котрий купив перед відїздом: «Пісня любови» Хелікса Франка.

Зауважив, що підглянула заголовок на окладці за першим зворотом ока, як птиця, що ловить в леті муху. Поперед нас пересунулось де кілька з подорожних, щоби подивитись на неї. Але вона здавалось, думала тільки о своїй хроніці. Як скінчила, положила часопись між мною, а собою.

Я вклонив ся і сказав:

— Позвольте переглянути мені часопись?

— Алез прошу.

— За той час можу вам дати мій том поезий?

— Прощу; чи се інтересуюче?

Прохи змішало мене се питанє. Ніхто не питаєсь, чи збірка віршів є інтересуюча. — Одвітив:

— Не тільки займаюче, аєхороше, майстерне і дуже артистичне.

З там по 1.000 а навіть 2.000 рублів. Богато з них удавало добре ситуваних „золотих молодців“ і в товаристві дам розбивали ся по реставрациях та театрах. До тепер зловлено 49 членів обох ватаг, а поліція має тепер надію вислідити і решту тих шумовин, які від давна стали нещастєм населеня.

Чи удасть ся вповні ся санация варшавських відносин — годі знати. На всякий спосіб характеристичною є зміна поглядів польської праси і суспільности на поліцію і на „бойовців“ а в виду сего сторожа публичної безпечности буде мати улекшене завданє.

З подорожи до св. Землі.

(Дальше).

Єрусалим 15. вересня 1906.

При повороті з Оливної гори усуває ся камінь зпід ніг і треба добре уважати, щоби не спотикнути ся і не впасти. По дорозі є церква »О т ч е н а ш« (Pater noster), де на стінах виписана ся молитва ві всіх язиках, а низше печера »С и м в о л а в і р и«, де апостоли, заким розійшли ся, уложили »Вірую«.

По лівій стороні дороги стоїть мала каплиця на місци, звідки Христос придивляв ся Єрусалимови, та плакав над ним, предвиджуючи єго сумну долю. Туда заходили мешканці Єрусалима, щоби здалека від гамору міського відпочати хвилинку і віддихати холодним вечірним повітрем, тож не диво що Апостоли так полюбили Оливну гору, бо могли тут свобідно слухати наук Христових.

Рано ми опустили звидженє церкви, гробу Марії, то тепер, коли Вірмени закінчили свої співи, зійшлисьмо всі до неї по 48 широких, камінних сходках. Зараз за брамою є дві камяні лавки, накриті коцом. Вертаючі з долини, а умучені сходами, сїдають та можуть єще раз поглянути в глибину сїї печери. Варта споглянути в діл єще раз. Малі тоненькі свічки, які прислуга церковна впихає в руки за малий бакшіш, або ставляє перед престолами яко жертву,

Взяла книжку, отворила і зачала перебігати її зором, зі здивованою міною, котра поясняла, що не часто читала вірші.

Інколи здавалась розмарена, інколи всміхала ся, тільки інакший був той усміх, як тоді, коли читала часопись.

Несподівано спитав я:
— Подобалась вам?
— Так, але люблю веселі речі, дуже веселі, я не синтентальна.

І зачалась розмова. Я довідав ся, що є жінкою капітана від драгонів з гарнізону в Аякчію і що їде, аби злучитись зі своїм чоловіком.

В кілька минут відгадав я, що не дуже любила свого чоловіка! Може й любила його, але з резервою, так, як любить ся мужчину, котрий не сповнив надій, що приобіцяв, як був судженим. Перевозив її з гарнізону до гарнізону, приневольовав її до життя в маленьких, сумних місточках. І тепер завізвав її на той острів, котрий мав бути дуже сумний.

блимають по стінах печери і лицах людських, та живо приводять на гадку вхід до печер кїївської Лаври. Тут найбільше, як коли небудь иншим часом виявляло ся оправданє заросту на лицах наших сьвящеників, який надавав їм більше поваги і мужескості, достроюючись лучше до довгої чорної рясї та півсумерків єрусалимських сьвятинь.

Паломники оглядали печеру обертаючи ся, а сьвітло падаючи на їх лица викликувало вражінє повні та квадри місяця, та в міру сего церков розяснювала то затемнювала ся. В східній части печери є каплиця, в якій лежить гріб Марії, де Марія спочивала, заки Єї ангели забрали до неба. І ся церков, як прочі в Єрусалимі, переходила через ріжні руки. Знищили єї, то каліф Омер відбудував в VII. ст. Збури в султан Гакем, то хрестоносці відбудували; від Венедиктинів перешла в руки Францішканів а тому 50 літ забрали єї силою Греки, які поволі забирають і инші памяткові місця.

Так оглянувши всі важні місця на оливній горі, вертаємо до міста. Якісь сліпі, без носів, з покривленими пальцями та ногами, на яких видко посинілі місця, сидять при дорозі та наставляють бляшанки. Менше нещасливі заходять до рогу та пхають ся між паломників просячи о бакшіш. Се були легко про ка ж е н і.

Кождий розяснив лице, коли стратив з очий сих нещасливих, та вдоволенний, що відзискає апетит до обїду, а тут під самим приютом, десь з бічної улиці вибіг наш невідлучний кулявий з бляшанкою, та запицав »бакшіш ховаджа«.

Годі хіба о більше жебрацке місто, як є Єрусалим!...

(Дальше буде).

По Україні.

(Про сільське господарство в Київщині).

Агрономічний відділ кїївської губернской земської управи порозсилав у квітні місяці сього року більш як 5000 запитань, на які треба було відповісти про сільське господарство в осени та зимою

О ні, не для всіх було забавне жите. Волїла би єще мешкати у своїх родичів в Ліїоні, бо там знала усіх. Але тепер треба було їхати на Корсику. Вже то не дуже ласкавий був міністер для її чоловіка, котрий прецінь мав дуже гарні, службові сьвідoctва.

І ми говорили о містах, в котрих найраднійше мешкала би вона.

— Любите Париж? — спитав ся я.

— Ох! пане — закликала — чи люблю я Париж! Як можна ставити навіть подібні питання? — І зачала оповідати мені про Париж з таким ентузіазмом, з таким запалом, і з такою силою переконання, що я гадав: Ту лежить пружина, котру здало би ся потиснути!

Уносила ся над Парижом з далека, з десперацкою пристрастїю сільської дівчини, з шаленою нетерпеливостю птички в клітці, котра цілий день споглядає через вікно на дерева.

(Дальше буде).

р. 1905 та на весні р. 1906. Запитаня послано було земельним власникам, селянам, сьвященикам, учителям, у волосні правленія, сільским старостам, коперативним товариствам то що. Пригадую собі, що на засіданю агрономічного відділу, коли обміркованого одну з програмок для збираня відомостей, то один із старих »земців« кїївських — д. Рева, коли не помиляю ся, — не віщував добрих наслідків з усіх цих заходів агрономічного відділу. »Будьте раді, коли вам на сотню хоч 5 відповідей буде!« — прокував він. Але показало ся, що д. Рева, тяжко помилив ся: наслідки виявили ся далеко кращі, ніж можна навіть сподівати ся було, — відповідей прислано було 1600, тоб-то по 133 програмки з кожного повіту, або 30 прц. з усього числа (а зараз, як нам відомо, кореспондентів уже більш, як 2000). От і не земська губернія! От і темний люд, який, мовляв, далі свого носа не бачить, то де вже там йому про якісь заходи земства турбувати ся! Та видно, вже не ті часи настали! Годі вже старою мірою наше село міряти — воно виросло так, що тільки одежинка стара грішить на йому...

Але перейдемо до діла. З тих відповідей, що всякі кореспонденти понасиляли в земство, виявляєть ся ось що... Але попередю хтож ті кореспонденти?*) Отже найбільше селян: 827 (або 51,6 прц.), далі вчителі — 332 (або 20,8 прц.), волосні правленія — 201 (12,6 прц.), духовенство — 150 (або 9,4 прц.), земельні власники — 64 (або 4 прц.), нарешті кредитні та позичкові товариства — 26 (1,6 прц.). Таким чином більша частина кореспондентів — селяне (як додати до них і волосні правленія), — цілих 62,2 проц. а земельних власників усього липень — 4 прц. Чимало теж учителів (більш 20 прц.). А коли все те зважити, то виходить, що відповіді про сільське хазяйство давали як раз ті люде, що або сами коло нього ходять, абож так близько стоять до нього, що їхнім відповідям можна дати віру. Завважу ще, що найпильнійші кореспонденти з повіту звенигородського (їх найбільше, а особливо селян), а найменш їх одізвадо ся з черкаського повіту.

Щож виявляєть ся з кореспондентських відповідей?

Перше — коли почато би весняні роботи? Звівши все до купи, показало ся, що скрізь вони почали ся приблизно 6. марця, а скінчили ся 20-го хоч подекуди в тому самому повіті (у васильківському) одні починали роботу ще 3. марця, а як инші то аж 30. марця.

Друге — як виглядали парі весною? 773 кореспондентів відповіло, що добре, 523 — порядно і тільки 34 — зле. У всякім разі виходить, що по всій губернії жито та пшениця виглядали більш ніж порядно.

Далі — коли сїяно ярину? Виявляєть ся, що раніш усього почато сїяти овес — 4. марця, потім ячмінь — 10-го,

*) Усі відомости черпаю з книжки, що цими днями видав агрономічний відділ кїївської губ. управи під заголовком „Обзорь состоянія сельскаго хозяйства кїевской губ. въ 1905 и 1906 г. Зима и весна“.

пшеницю яру — 16-го і на решті горох — 18, иншеж зело — між 1. та 27. квітня (апріля), а кончили сіяти: раніш усього овес, пшеницю та ячмінь (30. квітня), далі — горох, просо й бураки (1. мая), картоплю 10. мая, льон та коноплю 16. мая і гречку 20. мая.

Цікаво знати далі — як густо яку пашню сіяно? Як можна бачити з одповідів — вівса на одну десятину засівалося од 7,5 до 13 пудів; пшениці од 8 до 9,5; ячменю — од 7,2 до 10; гороху од 4,6 до 8; проса од 2,5 до 4,6; пльону — од 2 до 4,8; коноплі — од 7,6 до 14; гречки од 6,5 до 10; картоплі — 86,5 до 200 пуд., і на решті бураків од 1,9 до 4. Це так по всяких повітах, як яка де земля. А як узяти кругом на цілу губернію, то виходить, що вівса на 1 десятину в Київщині висіваєть ся 10 пудів; пшениці — 8,6; ячменю 8,7; гороху — 6,2; проса 3 пуди; льону — 2,6; гречки 7,8; коноплі 10 пуд; картоплі 121,6 і буряків — 2,5.

Потім подано відповіді про те, які ціни були на робітника під час сівби ярини. Варто зазначити, що половина кореспондентів зазначала, що ціни на робочі руки минулої весни були нижчі проти торішніх цін. Найбільш ціни впади в звенигородському, васильківському, бердичівському, київському та уманському повітах.

(Конець буде).

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Сергія і Вахха; римо-кат. Феліціяна еп. — В неділю: руско-кат. Пелагії; римо-кат. Уршулі.

— **Є. Ексц. Митрополит Шептицький** перебував від неділі на духовній місії в Голлині, а відтак удав ся на таку місію до Лоліна. Коло неділі має повернути Є. Ексц. до Львова.

— **Пригадує ся** всім членам співакам тов-а «Бандурист», що найближша поферіяльна проба відбуде ся в суботу 20. жовтня о год. 7. точно в комнатах «Львівського Бояна», ул. Вірменська ч. 2. З огляду на важність сеї проби просимо явитись в як найбільшій числі. *І. Тигзовский* голова, *О. Левинский* секретар.

— **Про заложене „Народного Дому“ в Щирци** доносять нам: Дня 4. с. м. відбули ся перші загальні збори «Народного Дому», зареєстрованого товариства торговельно-промислового з обмеженою поруккою в Щирци. На зборах явило ся велике число заінтересованих свідоміших господарів, що треба завдячити загалови нашого ревного съвѣщенства. Зі Львова прибув на збори делегат «Народної Торговлі» п. Іван Петрушевич. Предсідателем зборів був о. Богдан Еліяшевський. По прийнятті статута вибрали збори надзираючу раду, в якій склад увійшли: о. Б. Еліяшевський, предсідателем, о. Юліян Борачок заступником, о. Емануїл Підлісецький секретарем, п. Тимко Кордюк заступником, а членами ради п. Іван Турковид, о. Николай Стрільбицький, п. Іван Горинь, о. Алексей Пясецький, Теодор Курилець, о. Володимир Стернюк, о. Іполит Погорецький і п. Йосиф Шеремета. Членами комісії контрольної вибрано о. Дмитра Романовського, пп. Сенька Моту і Івана Штойка. Вибрана радою надзираючою і затверджена загальними зборами дирекція уконституована ось як: др. Евген Прошневський, директор начальний, п. Грлякьо Книш, директор касиєр, п. Володимир Могильницький, директор технічний, заступник директора п. Іван Кречковський. Члени оснувателі, підписуючи заяву ступну, декларували уділів на поважну суму,

котра дозволяє дирекції безпозволично приступити до купна реальности в одноповерховим будинком в ринку і розпочати в як найкоротшій часі діяльність нової інституції. Висоту одного членського уділу постановлено на 50 К, вписове 5 К.

— **Село Білобожниця** в чортківській повіті стало піднесене до ряду місточок.

— **Новий суд в Яблоніві** коло Коломиї входить в житє з днем 1. січня 1907.

— **П. Олександр Мишуґа**, звісний оперовий артист і професор співу в школі Лисенка в Києві, аложив на „Руску ремісничо-промислову Бурсу“ у Львові 400 рублів в золоті се є 1010 К. Сей дар рішив виділи ужити яко перший даток на фонд будови власного дому.

— **З Калуша.** Загальні збори філії «Руского педагогічного товариства» в Калуші відбудуть ся в четвер, 1. падолиста с. р. в комнатах «Народного Дому» з отсим порядком: 1) Звіт з діяльности виділу, 2) вибір нового виділу, 3) внесення та інтерпеляції.

— **Віча.** В Комарні відбуде ся віче в понеділок 22. с. м. о год. 2. по пол. під отвертим небом. На дневнім порядку: виборча реформа і справи з нею сполучені, як вилучене Галичини і т. п. В разі непогоди віче відбуде ся в сали Задаткового товариства. — Повітове віче в Жовкві скликує на четвер 1. падолиста с. р. політичне товариство „Жовківська Руска Рада“. На дневнім порядку виборча реформа. Початок о год. 11. перед полуднем. По вічу відбудуть ся загальні збори „Жовківської Рускої Ради“ в ціли вибору нового виділу.

— **Вісти з закорд. України.** В ночи на 11. жовтня переведено трус в мешканю редактор київської „Ради“ д. М. Павловського і у сї видавця й сотрудника, відомого письменника Бориса Грінченка. Тількиж ревні заходи вічних гостей лишились без успіху, бо в обох мешканях не найдено нічого протизаконного.

Артистична комісія товариства «Просвіта» в Києві на зібраню в неділю ухвалила приближну програму народнього концерту, який незабаром має виставити «Просвіта». У програму входять музичні та літературні твори і нових старих музиків та письменників. Ухвалено на далі включати в програму концертів, які систематично виставляти ме «Просвіта», твори європейських композиторів.

— **Умундуровані експедиторки** появили ся на віденській почті. Міністерство торговлі видало недавно заряджене, яким признано в засаді жєнщинам при почтових і телеграфічних урядах право ношеня мундурів. Притім застережено дирекціям почт право приневолєня експедиторок до ношеня мундуру підчас урядованя. Мундур обмежує ся властиво лише до блюзи. Она є з сукна тої самої краски, що в почтових урядників, а ріжнить ся від мужєських блюз кроєм і додатковим пояском з клямрою в поясі. Клямра є в виді двоголового орла австрійського. Вилога є жовті а на них яко відзнаки білі розети.

— **Жіноцтво на німецьких університетах.** На сімох університетах в Німеччині, де допущєні жінки до іматрикуляції, а то в трох баварських і двох бадєнських та на університеті в Липску і Тібінґєн записало ся сєго курсу 211 жінєк (торічного зимового курсу 140) і то: в Фрайбурґу 58, в Гайдєльберґу 57, Монахові 55, в Липску 27, Вірцбургу 8, Тібінґєн 5, Ерланґєн 1. Більшість студіює медицину (108); філософію, мови і історію студіюють 66, математику і фізику 22, права і державні науки 14, а девістистику 1. Крім сих звичайних записало ся по німецьких університетах ще 1.268 надзвичайних слухачок. На черновецькїм університеті записало ся 55 надзвичайних а 5 звичайних слухачок.

— **Закон проти хорих подруж.** Румунське правительство предложило парламентови проект закона, який забороняє женити (віддавати) ся особам, що хорі на невилічїми недуги, як невилічїми недуги полові, сухоти і епілепсію.

— **Праця мозку і людське житє.** Др. Дікей старав ся розслїдити, яку скількість мозкової праці зможе виконати чоловік в ріжних пе-

риодах житя без перетяженя. Головно ходило єму о означєне, чоґо можна вимагати від молодїжи в двох перших десятилітєх житя. Виходячи з принципу, що мозок, подібно як мязи, розвиває свої здібности поступєнно лише через відповідну вираву, прийшов він до висновку, що мозок наслідком перетяженя ослаблює ся. Щоби одержати міру, чи школи перетяжують молодїж, піддав дослїдам умову працю дівчат і в результаті одержав отєї числа: від 5 до 8 року житя не перетяжує ума 12 годин тижневої праці, від 8 до 10 року 18 годин, від 10 до 12 р. 21 годин, від 12 до 14 р. 25 годин, від 14 до 15 р. 30 годин, від 15 до 16 р. 35 годин, від 16 до 17 р. 40 годин, від 17 до 18 р. 45 годин, від 18 до 19 р. 50 годин тижневої праці. Виходить, що навіть найліпше уладжені школи перетяжують молодїж.

— **Лови на улицах Варшави.** Вісти, що їх приносять варшавські часописи, про стріляниву на улицах Варшави, видають ся неімовірними. Вчєрашний день був там вельми кровавий, бо військо в двох місцєх стріляло на улиці. В дільниці жидівській напала ватага розбишаків на трамваєвого інкасєнта і заграбивши у него около 2.000 рублів, почала утікати. Військова патруля стріляла за утікаючими здовж улиці, і двох з них убила, але притім убито і поранєно кільканацять зовсім невинних прохожих. На улиці Хмільній побачив поліціянт хлопця, що продавав часописи і хотїв єго спіймати. Але хлопець видєр ся і утік. На приказ поліції загреміли карабіни патрулюючих жовнірів. Одна куля ранила утікаючого хлопця а дві зранили дві інші особи, що на своє нещастє переходили тою улицєю. Стрільанє за людьми по улицах міста можливе хиба в Росії.

— **Озеро з живого срібла.** Анґлійські часописи привєсли вість, що в Мєксикі в горах держави Вєра Круз відкрито озеро з живим сріблом, глибоке на 10—50 стіп. Вартість тоґо живого срібла, яке можна би тут видобути, обчислюють на богато мільонів долєрів. Першу звістку о відкритю тоґо озера мав подати якийсь гірник Бунді, котрий прийшов був до Санта Розалія Спрінґс, щоби там лічити ся, бо затроїв ся живим сріблом від тоґо, що хотїв докладно вислїдити, як велике то озеро, і притім дотикав ся часто живого срібла. Подужавши, прийшов він до Мєксика і ту познакомив ся з якимсь шведським фабрикантом Ляґєрвалльом, котрий випадково в якихсь інтерєсах приїхав сюди, та розповїв єму про своє відкритє; про те довідав ся також купець з Нового Йорку Філін і они оба поїхали з тим робітником на місце, та переконали ся, що він правду каже. Індіяни з сусідних сторін знали від дуже давних часів про то озеро; воно лежить високо в горах на якійсь пустій і майже неприступній полявді. Єго поверхня вкрита по части камінем. Припускають, що внаслідок якихсь вулканічних сил живе срібло витопило ся з цїнобрових руд, а відтак спливало в низше положєне місце. Потрібний капітал для використання сєго поклада вже зложено і мають провєртїти тунель в горі, щоби ним спустати поволи живе срібло.

— **Дрібні вісти.** Вісторок номер в кравєім шпиталі в Чернівцях в 48. році житя купець Гнат Власюк. Покійник належав до світліїших одиниць між нашим нечисленним купецьким станом. Відбувши науку в „Нар. Торговлі“, заснував він у Чернівцях власну торговлю, а при тїм брав живу участь в нашім народнім житю, належучи майже до всіх руских товариств в Чернівцях. — Вінчанє п. Якова Голоти, учителя черновецької учит. семінарії, із п. Ольґою Шкурґанівною відбудє ся дня 20. жовтня о 6-їй год. веч. в гр.-кат. церкві парохіальній в Чернівцях. — В кравєцькїм університеті записало ся на сєй курс 2278 слухачів і слухачок. — У Львові застрілив ся 52-літній Франц Новак, батько численної родини. Причиною мав бути брак занятя. — В Станєславові зголошено до міського фізикату поверх 30 випадків шкарлатини у дїтїй.

— Репертуар руского театру в Бучачи.

Сала «Сокола». Початок о 7¹/₂ вечером. Білети продає торгівля п. Рогозинського. (Абонамент на 6 вистав під ряд 10 К).

В суботу 20. жовтня: «Жидівка вихреста», народний образ в 5 діях Тогобочного.

В неділю 21. жовтня: «Невольник», народний образ зі співами і танцями в 5 діях, переробив з поеми Т. Шевченка, Кропивницький.

Ві второк 23. жовтня: «На дні», сцени з дванадцяти в 4 діях М. Горького.

— Репертуар міського театру у Львові.

В п'ятницю: «Орлеанська дівка».

В суботу попол.: «Косцюшко під Рацлавцями»; вечер: «Самсон і Даліля», оп. 4 д Сен-Сенса.

В неділю по пол.: «Галька», оп. 4 д. Мюньшк; вечер: «Орлеанська дівка».

В понеділок: «Орлеанська дівка».

Ві второк: «Оповідання Гофмана», оп. 4 д. Офенбаха.

В середу: «Маман Колібри», ком. 4 д. Г. Батайля.

Други Соколи і Сокилки! Пам'ятайте, що львівський «Сокол» збирає жертви на будову свого дому.

Телеграми

з дня 19. жовтня 1906.

Відень. Вчорашня вечірня конференція молодочехів в бар. Беком не принесла ніякого вислідку. Шенеріяни вносять нині в палаті наглядче внесення, яким домагають ся, аби переведено з Мадярами переговори в напрямі знесення спільности.

Відень. N. fr. Presse доносить, що гр. Голуховський ще не зголосив свої димісії, бо не має до того причини. З Будапешту доносять, що если склад угорської делегації остане той сам, що був на весну, то спільний бюджет перейде.

Париж. Дневники доносять, що російський міністер заграничних справ Извольський був вчора у франц. міністра заграничних справ, Боржеа і буде в сих днях переговорювати з парискими банкирами в справі нової позички для Росії.

Париж. Президент французького кабінету Сарієн, ввів свою димісію і на нинішнім засіданню міністерської ради має попросити ся зі своїми товаришами. Єго наслідником має бути Клеменсе. Здає ся, що в міністерській кабінеті зайдуть ще дальші зміни.

Лев Лопатинський.

Четверта заповідь.

(Лько Пацак)

драма в 5 діях з гуцульського життя, нагороджена на конкурсі Тов. ім. Котляревського.

(Дальше).

ЯВА 3.

ЛЬКО, КОСТЬ, СТРАЖНИК.

СТРАЖНИК.

Го, го, а ти де виліз, пташку? Я знаю, що ти мені не вилетиш, але хотів ще подивити ся на гори! Га? (Лько позмигив ся в смутку і безнадійності) Злізь но звідтам, злізь, от вже прийшли отець капелян висповідати тебе (до Костя). З сеї сторони видко далеко гори, а такий гуцул то не може жити без них, его тягне до них, як вовка до ліса. (Стягає поволи злязачого Ілька і відставляє з ним стіл та крісло на своє місце).

КОСТЬ

(нігголосом до стражника).

Оставьте нас самих. (Стражник погакує головою і виходить тихо з келі; павза).

Видає і відіовідає за редакцію: Лев Лопатинський.

ЯВА 4.

ЛЬКО, КОСТЬ.

(голоснійше).

КОСТЬ.

Ільку!...

ЛЬКО

(що позмигив був голову, зривав ся на звук того слова).

Га, хто се?... Ти!... Ти завжди влізеш в в дорогу!

КОСТЬ.

Видко, воля Божа, щоби я тебе приготував на дорогу спасеня.

ЛЬКО.

Брешеш, ти умисно прийшов сюди, аби насміяти ся надімною. Там, під шибеницю прийди, най еще тобі, останний раз плюну в очи, а тут я хочу мати спокій.

КОСТЬ.

З такою завзятостію ти не можеш умирати, Ільку. І за щож ти так ненавидиш мене?

СТРАЖНИКИ зваблені голосною бесідою, заглядають крізь відкриті двері).

ЛЬКО.

Ти ще питаєш ся? А хтож причиною того цілого нещастя, як не ти? Я так любив тоту Віру, як свою душу, що був би для неї і став письменним і порядним чоловіком. А ти прийшов і забрав мені єї, ти збунтував всі чорти в моїй душі, — ти мене запровадив на шибеницю! Все мені одно, два рази мене не повісять! Ти згинеш тут з моїх рук! (хватає лавку і кидає ся з нею на Костя; Кость хоронить ся за стіл; в тій хвилі отвиряють ся двері, вбігають оби стражники і ловлять Ілька).

ЯВА 5.

ТИЖ, СТОРОЖІ.

КОСТЬ.

Розкуйте его, пустіть свобідно. Для мене жадної небезпечности.

СТРАЖНИК.

Оо, небезпечно буде, прошу отця, ему нема що вірити!

КОСТЬ

Се був тільки хвилиевий шал, але вже минув. Видиш, Ільку, я зовсім спокійний, мій голос навіть не дрижить! Не тому я відхилив ся, що настрашив ся твого знущаня, а навіть смерти з твоїх рук. Я хотів тільки тебе спасти від великого гріха, подати тобі хвилину часу остигнути з того шалу сліпої завзятости. (до стражників) Пустіть его і оставте нас самих. (Рухом голови закликає старшого стражника до себе і говорить до него тихоком.) Приведіть сюда его матір — сю сільську жінку, що прийшла зі мною і чекає на коридорі. (Сторож погакує на знак, що зрозумів і хоче віддалити ся; Кость киває еще раз на него і додає:) А пустіть єї сюда до келі еж тоді, коли я закличу. (Стражник відходить).

(Конець буде).

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ.

(Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові).

Приїхали дня 18. жовтня: Стефанія Вишочанська з Перегновва, о. Володимир Филиповський з Беньковець, Михайло Чапранський з Станиславова, Александр Жарський з Романівки, Роман Дмоховський з Янова, о. Ів. Гургал з Борок великих, Володимир Чировський з Корсова, Філярет Гладилевич з Бродів, Теодор Пелипів учитель, Анна Геттерова з Станиславова, о. В. Лисик з Ванькови, о. Єфеним Копистяньський з Войска, о. Володимир Скоробогатий з Москалівки і др. Дрималик з Жовкви.

СОРІЛ Жуанку і паперці

можна набувати в „Сокильськім Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

Table with 2 columns: Station name and arrival time. Includes stations like Іцкан, Кракова, Підволочиск, Лавочного, Рави рускої, Станиславова, Самбора, Яворова, Коломиї, Р'яшева.

На Підзамче.

Підволочиск 7:05, 11:30, 2:08, 5:35, 10:16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

Table with 2 columns: Station name and departure time. Includes stations like До Кракова, Іцкан, Підволочиск, Яворова, Лавочного, Самбора, Станиславова, Белэця, Р'яшева, Коломиї, Рави рускої, Стрия.

З Підзамча:

Підволочиск 6:32, 11:07, 2:32, 6:27*, 10:02*.

Примітка. Поїзди поспішні друковані черенками товстими; поїзди нічні є зазначені зв'язкою. Пору пічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілий день в міскім бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

В книгарні Н. Товариства ім. Шевченка або через адміністрацію „Руслана“ можна дістати отсі книжки:

Table with 2 columns: Book title and price. Includes titles like Гомерової Одиссеї перек., Метаморфози Овідія пер., Великий, новела Оржешкової пер., Др. Стоцький, Наука рускої мови, Істор. літературні перспективи Грузії, Непримирена, оповідання Кониського, Дон Жуан Байрона, пер. Куліша, Антін Головатий, розвідка Уманця, Шевченко, Наймичка, повість пер. Кониського, Княгиня, Проф. Ратміров, повість Мордовця пер. Уманця.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. жовтня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлене В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльова при ул. Кароля Людвика ч. 9.

„Торбан“

музична бібліотека видає

Українська Накладня

Львів, Вроновська 8.

Катальог даром і оплатно.

З друкарні В. А. Шийковського.